



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

# Aukštesni keliai. 1 dalis

John Fenn, 2012 m. liepos mėn. 20 d., [www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Sveiki,

Dėl kai kurių pastarųjų įvykių mūsų šeimoje aš pakeičiau numatytą temą „Dangus ar žemė inicijuoja patyrimus?“ į temą „Aukštesni keliai“.

**Izaijo 55:7-9:** „Nedorėlis tepalieka savo kelią, o neteisusis (tepalieka) savo mintis; ir tegrįžta jis pas Viešpatį, mūsų Dievą, ir Jis pasigailės jo, nes yra gailingas. Nes Mano mintys yra ne jūsų mintys ir Mano keliai – ne jūsų keliai, – sako Viešpats. – Nes kiek dangūs yra aukščiau už žemę, tiek **Mano keliai aukštesni už jūsų kelius ir Mano mintys (yra aukštesnės) už jūsų mintis**“.

Ši pastraipa buvo naudojama iš sakyklos skelbti kiek daug aukštesni ir kilnesni yra Viešpaties keliai ir mintys, lyginant juos su mūsų keliais ir mintimis. Tai palikdavo kongregaciją su beviltiškumo geluoniu, besistengiančią pamatyti, kaip atsakomos jų maldos ir išsipildo jų likimai. Jis yra TAIP aukštai, o aš esu TAIP žemai, kaip gi aš galiu tai pasiekti? Kaip gi aš galiu pasiekti pergalę?

## Kvietimas

Bet tai nėra šitų eilučių tikslas. Atkreipkite dėmesį, kad 7 eilutėje nedorėlis/ neteisusis **palieka savo kelius ir mintis** bei grįžta pas Viešpatį (prie JO minčių ir kelių).

Žodis „palikti“ reiškia „atsisakyti ir atsižadėti“. Nedorėlis ir neteisusis teatsisako ir atsižada savo kelių ir minčių, ir GRĮŽTA pas Viešpatį prie Jo minčių ir kelių. Tai kvietimas palikti mūsų kelius ir mintis ir ateiti prie aukštesnių Viešpaties kelių ir minčių. Štai ką reiškia proto atnaujinimas ir vaikščiojimas kiekvieną dieną su Viešpačiu - atsižadėti mūsų kelio ir mokytis mąstyti taip, kaip mąsto Tėvas ir vaikščioti su Juo.

## Pavyzdys iš mano gyvenimo: Oro pasikeitimas?

Barbara ir aš neseniai sugrįžome po 2 savaitių kelionės, kurios metu buvo nedidelis susitikimas su 2 mūsų sūnumis ir marčiomis bei 6 anūkais šventės metu liepos 4 dieną Sietlo rajone (buvo neįmanoma pasiimti mūsų vyriausio sūnaus Chris, kuris yra neįgalus, nors mums būtų labai patikę turėti visus tris mūsų berniukus kartu).

Barbara ir aš tarnavome Vankuverio saloje, po to link rytų iki Bozeman ir Billings, Montana. (A 7-10 dienos tarnavimo kelionėje Portland- Seattle-Vancouver- Vancouver Salos rajonas - suplanuotas ateičiai).

Prieš mūsų kelionę aš prašiau Tėvo apsaugos mūsų vaikams ir anūkams, kad mes nepakliūtume į lietu ir temperatūrą 70-75F (21-24C) diapazone. Jeigu jūs pažįstate tą pasaulio sritį, jūs žinote, kad tai gali būti sunki užduotis, bet aš turėjau ramybę, kad bus, kaip paprasčiau.

Kai kelionė priartėjo, toje srityje buvo įprastai šalta, debesuota, drėgnas oras ir orų prognozė tai savaitei buvo panaši, bet aš turėjau ramybę, taigi aš sekiau ramybe ir nepakeičiau planų.

Visa savaitė buvo tiksliai tokia, kaip aš prašiau; lietus ir žema temperatūra pasitraukė į vakarą, o kai mes atvykome – jas pakeitė saulė, ir ištisas dvi savaites šilta temperatūra, taip kaip buvau prašęs!

## Klausimas

Ar aš tikiu, kad Dievas Tėvas pakeitė viso regiono orą dėl vienu mūsų, kartu suteikdamas vasaros orą, tik todėl, kad vienas vaikinys Oklahomoje norėjo turėti gražias atostogas ir gražų laiką tarnavimams tose srityse, kurias lankys ir to prašė?

Tai būtų arogancijos viršūnė ir visiškai neteisinga. Tiesa yra tokia, kad aš stengiuosi vaikščioti aukštesniais Viešpaties keliais ir mąstyti aukštesnėmis mintimis, jau daug metų atmetęs savo kelius ir mintis (nors su tuo, kaip pamatysite vėliau, dar nėra visiškai pabaigta). Kai į mano širdį atėjo mintis suruošti šeimos sueigą ir turėti gerą tarnavimo laiką, aš pasitariau su Tėvu ir nedelsiant gavau ramybę dėl savo kelionės.

Kai jau turėjau ramybę, kas reiškia žodį iš dangaus, kad Jis pritaria kelionei, arba kitaip tariant, Jis taip pat galvojo, kad aš turiu išvykti į kelionę. Mano prašymas dėl oro ir temperatūros natūraliai sutapo su juo aukščiausiomis mintimis ir keliais dėl kelionės.



*„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.*

*Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.*

Iš tiesų Jis žinojo prieš padėdamas žemės pamatus, kad tuo metu aš norėsiu sujungti tas abi keliones, ir Jis iš anksto tiksliai suderino gero ir šilto oro troškimą su savo mintimis (Ekl 2:10, 2 Tim 1:9).

### **Šį kartą praleidau**

Mes išskridome antradienį, liepos 2 dieną, palikdami savo namus anksti ryte. Liepos 1 dieną, pirmadienį, viena diena prieš kelionę buvo užimta nuo saulėtekio iki saulėlydžio. Reikėjo informuoti kaimynus, kad palaistytų daržą, - skalbimas - tarnavimo darbai, e-laiškai, telefono skambučiai - jūs gi žinote, kokia būna diena prieš kelionę!

Taip nutiko, kad mano nešiojamas kompiuteris sugedo. Ir be taisymo aš turėjau darbų. Man reikėjo atlikti darbus ir reikėjo kompiuterio kelionėje, todėl išvykau į Walmart ir nusipirkau kompiuterį, kuris buvo galingesnis, turėjo daugiau atminties ir pajėgumo nei mano dviejų metų senumo sugedęs „kompas“.

Paspaudžiau Set up ir įvedžiau savo slaptažodį, kaip reikalavo instrukcija, pabaigiau set up, tada praleidau dieną ruošdamasis kelionei. Apie 20:00 įjungiau kompiuterį, įvedžiau slaptažodį ir pamačiau žinutę „neteisingas slaptažodis“. Aš įsijungiau dar kartą – tokia pati žinutė. Kas gi negerai su tuo kvailu daiktu???

### **Slaptas kodas**

Aš išsikviečiau pagalbos liniją. Kantrus žmogus paaiškino, jog nėra tokio slapto kodo, kad užsidedtų tas mėlynas ekranas, kai įvedamas slaptažodis. Aš reikalavau to slapto pramoninio kodo, bet tokio dalyko nėra. Jo patarimas buvo - vykti į Walmart ir pakeisti kompiuterį nauju.

Praleidęs valandą ar daugiau spaudinėdamas set up ir telefono skambučiams, o dabar jau buvo 21:15, ir žinodamas, kad turėsiu keltis auštant (apie 5:30), aš nesijaučiau laimingas keliautojas.

Aš paklausiau: „Tėve, kodėl tu man tiesiog nepasakei, ką aš negerai padariau“, ir neaiškiai nujaučiau savo angelo buvimą svetainėje, bet buvau per daug susijaudinęs, kad kreipčiau į tai dėmesį, todėl išokau į savo mašiną ir skubotai paaiškinau Barbarai, kad turiu važiuoti 25 minutes kelio į Walmart ir pradėti viską iš naujo.

### **Beklausant 60-ųjų muzikos**

Važiavau į miestą pučiant vėjams ežero pakrante, kur aš gyvenu, ir kai saulė leidžiasi atrodė, kad elniai galvoja, jog kelio vidurys yra tokia ypatinga vieta susitikti ir pasikalbėti apie praėjusią dieną. Aš įsijungiau 60-ųjų muziką savo iPhone, užsidėjau ausines, pradėjau klausyti, giedoti Dvasioje, garbinti Tėvą ir lėtai judėjau per besikaupiančią tamsą.

(Aš suvokiau, kad garbinu Viešpatį ir dainuoju Dvasioje 60-ųjų melodiją, ši muzika gal įžeidžia kai kuriuos iš jūsų, bet galbūt tai mano 54 metų amžius arba tai, kad aš sutikau Viešpatį 1974, bet modernesnė muzika vadinama „garbinimu“, tiesiog tokia nėra. Man patinka Hilsongs ir Michael W. Smith's garbinimo giesmės, bet duokite man antrą Apaštalų darbų skyrių, Keith Green, Honeytree, ar 60-ųjų giesmes ir aš kursiu melodijas savo širdyje puikiai tinkančias Viešpačiui).

Kažkaip pervažiavus tiltą į miestą ir giedant Vogues "You're the One" (o gal tai buvo „ Ferry Cross the Mersel“, kurią atliko Gerry ir Pacemakers?) man garbinant kalbomis mano protas nuslydo iš tos dainos į dvasinės srities bangas, ir aš vėl pajutau savo angelą, kuris buvo pritūpęs mano pikapo gale iš dešinės man už nugaros už lango.

Jis pasakė: „Kai spausdinai raides tu netyčia paspaudei „Caps lock“, ir vėl netyčia tai palietei, kai spausdinai skaičius“. Tuo metu aš važiavau tik 56 km/h, bet aš taip greitai įsukau į automobilių stovėjimo aikštelę ir nuspaudžiau stabdžius, kad praeivis galėjo pagalvoti, jog praradau kontrolę.

Aš išėmiau kruopščiai išpakuotą kompiuterį iš dėžės, įjungiau jį, patikrinau, ar nepaspaudžiau „Caps lock“ klavišo, ir kompiuteris pasakė: „Sveikas atvykęs, John“... Ach!!!! Staiga mano angelas pasakė: „Tu galėjai tai gauti nedelsiant namuose, jei tik būtum labiau nurimęs dėl to“. Ach vėl.

(Aš sumurmėjau „Atsiprašau, Tėve“, kai lėtai važiavau namo, jokios muzikos, jausmuose mišinys palengvėjimo ir sutrikimo, kurį galima jausti, kai kam nors neišlaiko pūslė ir jis prisišlapina į kelnes - tu gali jausti palengvėjimą, bet taip pat sutrikimą, ir turėti viltį, kad niekas nepastebėjo.



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

## Žemi keliai

Mano draugai, tai yra pavyzdys žemų kelių, kurių aš laikiausi beveik iki paskutinės minutės. Mes turime pakvietimą pakilti į aukštesnius kelius ir mintis, lydint Gidui, Šventajai Dvasiai, kuri padeda mums pasilikti tuose aukštesniuose keliuose.

Filipiečiams 3:15 Paulius pasakė jei, mes siekiame apdovanojimo už aukščiausią pašaukimą Kristuje, ir mąstome kitaip, tai Viešpats mums tai apreikš. Štai kas atsitiko, kai aš galų gale pakankamai nurimau, kad išgirsčiau pažinimo žodį apie tai, ką aš padariau ne taip su tuo kompiuterio slaptažodžiu.

Štai kokį procesą aš noriu apibūdinti jums šioje serijoje. Kaip palikti senus kelius ir mintis ir pradėti vaikščioti Tėvo aukštesniuose keliuose ir mintyse. Sekančią savaitę aš pasidalinsiu, kaip mūsų neįgalus sūnus Chris vos nenumirė, kai mes buvome išvykę ir kaip Tėvas išgelbėjo jo gyvenimą. Kai tai supratome, mes pajudėjome Jo aukštesniais keliais ir mintimis bei išgelbėjome Chrisui gyvybę.

*Iki kitos savaitės, palaiminimų,*

John Fenn

[www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: [cwowi@aol.com](mailto:cwowi@aol.com)

# Aukštesni keliai. 2 dalis

John Fenn, 2012 m. liepos mėn. 27 d., [www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Sveiki,

Praeitą savaitę aš dalinausi apie tai, kad Izaijo 55 pastraipa „Mano keliai yra aukštesni negu jūsų keliai, Mano mintys – negu jūsų mintys“, iš tiesų yra pakvietimas pakilti iki Tėvo aukštesnių kelių ir minčių, nes Jis sako nedorėliui ir neteisiam palikti savo kelius bei mintis ir sugrįžti pas Viešpatį.

## Visi dalykai paruošti

Efeziečiams 2:10 išplėstinis vertimas: „Nes mes esame Dievo rankų darbas (Jo meistriškumas), atkurti Kristuje Jėzuje, pagimdyti iš naujo, kad galėtume daryti tuos gerus darbus, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė (iš anksto suplanavo) mums (atsižvelgiant į kelius, kuriuos Jis paruošė prieš laikų pradžia), kad mes jais vaikščiotume (gyvendami gerą gyvenimą, kurį Jis iš anksto parengė ir paruošė mums gyventi)“.

Tai reiškia - kai aš vaikščioju su Juo, Jis tinkamu laiku atskleis, kas jau buvo suplanuota.

Pažiūrėkime 2 Tim1:9: „Jis išgelbėjo mus bei **pašaukė mus šventam gyvenimui**, ne pagal mūsų darbus, bet savo paties tikslu bei malone. Ši malonė buvo **suteikta mums Kristuje Jėzuje prieš laikų pradžia...**“ (**graikiškai: 'prieš amžinuosius laikus'**)

Visas Jo aprūpinimas mūsų gyvenimui jau yra mums duotas! Tai tokie yra aukštesni keliai apie kuriuos kalba Izaijo 55: ateikite ir vaikščiokite tame, kas jums paruošta nuo amžinųjų laikų, jums tik reikia vaikščioti su Juo ir kai to reikės, jums bus apreikšta ką Jis jums yra paruošęs. Tai duota „su tikslu ir malone“ - yra tikslas jūsų gyvenimui, nes **malonė niekada neatskirama nuo tikslo**.

## Kelionė ir Chris

Kai aš planuoju kelionę, mintyse aplankau kiekvieną elementą, nukreipdamas dėmesį į savo dvasios liudijimą, ieškodamas paliudijimo, ar yra kokia detalė nepadengta Viešpaties saugumu.

Savo prote aš apmaščiau beveik 2 valandų kelionę į Tulsą, aš maščiau apie skrydžius į Sietlą ir nieko negavau Dvasioje apie jokias problemas susietas su tais skrydžiais.

Aš galvojau apie mūsų sūnų, marčią, ir jų 3 ir 5 metų vaikus, kurie turėjo skristi su mumis; vaikai, skridimas, spaudimas ausyse - nieko Dvasioje, tiesiog nieko, jokio neigiamo jausmo savo dvasioje, taigi žinojau, kad viskas yra OK.

Aš apmaščiau viską nukeipdamas dėmesį į savo dvasią, visas 5 dienas (apie saugumą, netikėtumus su vaikais ir t.t.), tada apie likusią kelionę... ir mano dėmesys sustojo prie mūsų vyriausiojo neįgalaus



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

sūnaus Chris, kuris gyvena grupės namuose ir kuris nevyko kartu su mumis. Tuomet pajutau kažką blogo, taigi aš galvoju apie jį, tą sunkumo jausmą, ir mane persmelkusį skausmą, dėl jo ir kelionės.

### **Kas buvo paruošta Dievo, ir ką velnias norėjo padaryti**

Tėvas mums paruošia tik gerus dalykus – Jok 1:16-17 sako „Neapsigaukite, mano mylimi broliai! Kiekvienas geras davinytis ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, kuriame nėra permainingų ir nėra šešėlio keitimosi (Jo charakteryje)...“

Bet velnias norėtų mums sutrukdyti vaikščioti Tėvo aukštesniais kelias, ieškodamas kokio nors būdo pavogti, pražudyti, sugriauti, paklaidinti, priversti mus nusigręžti nuo Tėvo aprūpinimo išprovokuodamas baimę ir t.t.

Taigi aš tikėjausi, kad mano Tėvas apreiškė abu planus, kurie buvo paruošti nuo amžinųjų laikų, IR viską ką suplanavo velnias, bandydamas sulaukyti mane, kad nevaikščiočiau Tėvo aprūpinime. Štai kodėl aš turiu pažinti Jį ir gerai Jį pažinti.

Išvykome liepos 3 dieną, antradienį; tą savaitgalį iki pirmadienio popietės mes turėjome Chrisą namuose. Aš žinojau, kad kažkas įvyks su Chrisu toje kelionėje, ir iki pirmadienio ryto jau žinojau, kad trečiadienį, liepos 11 dieną Chrisas turėjo būti partrenktas automobilio ir užmuštas. Aš žinojau, kad tuo metu, mes būsime kelyje tarp Vankuverio ir Banfo, kai gausime pranešimą, ir turėsime skristi atgal su atsarginiais bilietais į Kalgary planuoti laidotuvių.

Kai pirmadienį, aš nuvežiau Chrisą į grupės namus, ir atsiveikinau, stipriai jaučiau, kad šioje dangaus pusėje, matau jį paskutinį kartą. Jis be abejo to nežinojo, ir kaip paprastai pasakė: „Iki, tėti, kai grįši, užvažiuok ir pasiimk mane namo“ – jis supranta, kad aš turiu vykti ir pasakoti žmonėms apie Jėzų – tai mane privertė susimąstyti apie gyvenimo trapumą, ir apsispręsti, kad tai neįvyks.

Žinoma, tą vakarą nebuvo galimybės melstis - prisiminkite praeitos savaitės kompiuterio pakeitimo problemas – ir todėl, kad jo mirtis nebuvo šėtono „suplanuota“ dar 8 sekančias dienas, žinojau, kad turiu pakankamai laiko melstis ir su Tėvu pakeisti dalykus.

### **Pirmadienio nakties malda**

Atrodė, kad nėra prasmės tame, kad Chrisas bus partrenktas automobilio, nes jis invalido vežimėlyje ir į kiemą jį išstumia tik tada, kai reikia vykti autobusu ar į kokią įstaigą. Taigi, aš paklausiau Tėvo apie tai, bet nieko negavau. Aš pasakiau Jam, jog tai, kad Chrisas gali būti partrenktas automobilio neturi prasmės, bet „žinojimas“, kad jis trečiadienio vakarą pakliūs į automobilio avariją pasiliko.

Aš nesakiau Barbarai, tylėjau dėl jos ramybės. Pirmadienio ryte ji man pasakė, kad jaučia sielvartą dėl kelionės, panašu, kad dėl avarijos, bet aš toliau tylėjau, nes žinojau, kad Tėvas davė man, o ne jai detales ir, kad ji turi gerai išsimiegoti prieš mums išvykstant; žinojau, kad jeigu reikės, aš pasakysiu jai, nes ji yra geresnė užtarėja nei aš.

Tą (pirmadienio) vakarą aš miegojau gal būt tik 90 minučių. Aš žinojau, kad turiu visą antradienio dieną nuo ankstyvo ryto iki vidurnakčio Tulsos laiku (Sietle yra 2 val. anksčiau, turiu galvoje, kad mes neisime miegoti maždaug iki 2 nakties Tulsos laiku). Nors apreiškimas, kad jis bus partrenktas automobilio neturėjo prasmės, aš ketinau kovoti dėl Tėvo aprūpinimo Chriso saugumui. Aš meldžiausi Dvasioje beveik visą naktį, kovodamas su tamsos jėgomis dėl savo sūnaus gyvybės.

Žinoma, aš iš karto išvijau velnią iš tos situacijos, ir paprašiau Tėvo pasiųsti angelus apsaugoti Chrisą, bet čia buvo užsispyręs paskyrimas iš pragaro, ir demonas buvo atkaklus. Priežastis atkaklumui tapo aiški maždaug apie 2 valandą nakties, kai aš paklausiau Tėvo – kodėl tai taip ilgai užtruko, Jis pasakė, kad į tai buvo įtraukta daug žmonių.

Jei tai būtų buvęs paprastas mano valios apsisprendimas prieš demoną, kuris bandė sukurti avariją, būtų buvę lengva įsakyti: „aš įsakau tau pasitraukti“, bet daug žmonių buvo įtraukta į tai (kiekvienas turėjo savo paties valią, atsakomybę darbe, ir dar kiti dalykai su kurias reikėjo susitvarkyti), taigi reikėjo atkaklios maldos, kad suardyti visą šitą voratinklį iš žmonių ir įvykių iki to trečiadienio popietės... galiausiai prieš pat aušrą, paskutinis voratinklio siūlas buvo sutrauktas.

4 valandą ryto aš galėjau pajusti momentinį pasikeitimą, bet užuot mano įprastinės reakcijos: „pakanka, viskas gerai“, aš pasilikau tol, kol kiekviena gija buvo sutraukta ir Tėvas turėjo laisvą taką duoti tai dienai aprūpinimą. Iki aušros aš pasiekiau pergalę ir visišką ramybę – aš žinojau Chrisas buvo išgelbėtas.



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Barbara pabudo vėliau ir pasakė, kad ji staiga pajuto ramybę... tada aš jai paaiškinau detales - jau turėdamas ramybę.

### **Greitas posūkis iki trečiadienio, liepos 11 ryto**

Tuomet kai aš paskambinau į Chriso grupės namus, mes važiavome per Kanados kalnus norėdami iki nakties pasiekti mūsų tikslą Banff, Albertoje. Atsiliepė prižiūrėtoja Peggy ir aš papasakojau jai, ką man Tėvas parodė apie tą popietę, o ji atsakė: „Hmmm. Tai įdomu, štai kas aplink vyko...“

Prieš kokius 2 mėnesius jie patobulino Chriso vežimėlį. Dėl paralyžiaus, kuris ištiko jį būnant 17 metų, jis galėjo naudoti tik dešinę ranką, taigi, kai jis stumia invalido vežimėlio ratlankį, jis tiesiog sukasi ratu. Jis sučiumpa duris, traukia į save ir taip įsistumia į salę, arba pajuda dar vieną ratą... Bet prieš 2 mėnesius jo vežimėlyje buvo įtaisytas užraktas kairiam ratui – jie pritaisė 2-ą rankeną ant dešinio rato, taigi jei jis sučiumpa originalią skląstį, jis sukasi ratu, bet jei jis laiko abi skląstis, tai sustabdo kairį ratą ir jis gali važiuoti pirmyn. Kai paleidžiama 2-oji, jis gali pasisukti arba apsisukti, patraukiama 2-oji, ir vėl ir jis važiuoja tiesiai.

Peggy tęsė: „Chrisas tik šitą savaitę įvaldė savo vežimėlį. Mes suradome jį išvažiuosį į automobilių stovėjimo aikštelę, važiuojantį visu greičiu ir besijuokiantį, jis kelis kartus buvo atsidūręs prie kelio, kol mes jį pagavome.“

Staiga viskas įgavo prasmę – štai kodėl taip slėgė - „partrenktas automobilio“ . Du prižiūrėtojai 8 žmonėms turėjo daugybę pareigų ir galėjo nepastebėti Chriso, o tai galėjo baigtis nelaime. Aš pasakiau jai, kad noriu, jog jis tą vakarą žiūrėtų TV, bet nebūtų kieme. Ji sutiko. Vėliau aš papasakojau kitai prižiūrėtojai Kathy tą pačią istoriją, nes numaniau, kad Peggy neperduos, - ir aš buvau teisus.

Vėliau tą vakarą aš vėl paskambinau Kathy ir ji man pasakė, kad tai vos neįvyko. Ji pasakė, kad ji buvo virtuvėje ir maždaug 4-5 valandą gamino pietus, o Peggy nuėjo daryti kažką kita. Chrisas pasinaudojo galimybe atidaryti priekines duris ir joms nepastebint išvažiuoti į automobilių stovėjimo aikštelę. Automobilių stovėjimo aikštelė yra 2 grupės namams ir 4 autobusams ir būstinei grupės namams (su 300 klientų iš viso, Šiaurės Rytų Oklahoma) PLIUS jų garažo plotas autobusams, skirtiems neįgaliesiems klientams.

Štai gyvas pavyzdys, kad reikia būti jautriu Tėvo aukštesniems keliams ir mintims, ir daryti tai, ką reikia (2 dienos susitelkimo prie to, viena bemiegė naktis, ir pratęsimas telefono skambučiais), kad įtvirtintum Jo kelius ir mintis. Visi dalykai, Tėvo keliai ir mintys yra paruošti mums, kad mes jais vaikščiotume - mokėdami kainą? Kitą savaitę – kita perspektyva kaip vaikščioti aukštesniais keliais ir turėti aukštesnes mintis...

*Pasilikite su mumis...*

John Fenn

[www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: [cwovi@aol.com](mailto:cwovi@aol.com)

## **Aukštesni keliai. 3 dalis**

John Fenn, 2012 m. rugpjūčio mėn. 3 d., [www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Sveiki,

Aš dalinausi iš savo gyvenimo apie tai, kaip pasirinkti Dievo mintis ir kelius. Šiandien dar 3 incidentai iš praeitos savaitės. Atskleidamas savo širdies ir gyvenimo patyrimus, aš parodau tai kaip gyvenimo stilių - vaikščioti su Tėvu ir nuolatos ieškoti skirtumo tarp savo minčių ir kelių bei Jo minčių ir kelių.

### **Kelionė į Kaliforniją**

Praeitą savaitę aš rašiau apie tai, kaip mūsų viešnagės Kanadoje metu buvo išgelbėta gyvybė Chrisui, kaip grupės namuose buvo ieškoma būdų apsaugoti jį ir kitus gyventojus nuo išvažiavimo į kiemą. Kai tik grįžau iš tos kelionės, aš turėjau šiek tiek laiko nuvažiuoti su mūsų senu sunkvežimiu (Old Reliable) į Victorville, Kalifornijos srityje, paimti mums duotas naudoti priekabos. Ji sveria 3 tonas (6.000 svarų/ 2.720kg), o tai yra daugiausia, kiek gali patraukti Old Reliable.



*„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.*

*Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.*

Aš dalinausi praeitą savaitę, kaip švelniai meldžiausi kalbomis mąstydamas apie kelionę - pravažiavau mintyse visą kelią, jautriai ieškodamas paliudijimo savo dvasioje, kas gali nutikti blogo ir kas pažymėta „sunkumu“, o gal mano dėmesys bus nukreiptas ir sustos būtent prie kažko... jei taip, tada aš sustosiu ir pasiliksiu prie to ieškodamas daugiau informacijos. Dvasios ir Tėvo keliai yra tokie, kad paprastai jei tu pasilieki ilgiau apreiškime, Jis suteikia daugiau detalių apie tai, ką Jis nori, kad tu žinotum, bet ne daugiau.

Aš mintimis patikrinau savo kelionės eigą - 1.400 mylių (2.250km) išilgai I-40 nuo Tulsos iki Flagstaff, Arizonoje, tada išilgai per Mojave Dykumą iki Victorville srities aukštesnėje dykumoje virš Los Andželo. Savo dvasioje aš jaučiau - nėra jokių problemų kelyje pirmyn, bet buvo šiek tiek „sunkumo“ dėl kelionės atgal. Kai aš meldžiausi ir prote patikrinau visą maršrutą, žinojau, kad turėsiu pagrindinę problemą dėl priekabos išvykus iš Kalifornijos, ir tada vėl 2 val. iki Tulsos jaučiau kažką panašaus tik silpniau. Barbara taip pat jautė, kad kažkas nutiks negero su priekaba, taigi aš buvau dėl to budrus. Mes turėjome Tėvo mintis.

Aš paklausiau Tėvą „kokio dydžio“, ar aš įstengsiu grįžti namo penktadienį, jei išvyksiu iš Kalifornijos trečiadienį? Nedelsiant pamąščiau apie penktadienį - buvo tuščia, bet kai mąščiau apie šeštadienį, aš jaučiau ramybę - taigi aš supratau, kad Jo mintys buvo atvykti šeštadienį. 4 dienos kelionėje, todėl šiek tiek jaudinausi. Nedelsiant aš įsivaizdavau priekabos perdavimą, sustojusį variklį arba priverstinį priekabos pardavimą Kalifornijoje ar Arizonoje ir skridimą namo, arba skambinimą draugams Arizonoje dėl pagalbos - visokios rūšies įsivaizdavimai, nes tai ką gavau iš Jo buvo tik neaiški informacija.

(Mano DVD „Kaip Viešpats mokė mane girdėti Tėvo Balsą arba CD/mp3 „Kaip būti vedamam Dvasios“ rasite daugiau informacijos apie būdus, kuriais Tėvas kalba arba atskleidžia mums dalykus)

**Svarbu!** Aš sujungiau visas tas savo nerišlias mintis ir sudrausminau savo protą, kad likčiau susitelkęs į tai, kas man buvo parodyta - pagrindinę problemą kelionės pirmoje pusėje ir mažesnę problemą - 2 valandos nuo namų, ir keturios, o ne trys dienos kelio atgal namo.

### **Kelionė atgal**

Aš palikau Victorville sritį trečiadienio popietę, patogiai keliaudamas 55-58 mph (88 km/h) per 3 valandas į Needles miestą Kalifornijoje, kuris yra Mojave Dykumoje, riboje tarp Arizonos ir Kalifornijos. Kitą rytą aš vairavau valandą į ir per Kingman, Arizonoje ir 52 mylias aukščiau, beveik 52 mylias per dieną, kai staiga kairėje pusėje suiro priekabos priekinė padanga.

Aš nebuvo viduryje kelio „į niekur“, bet buvau pakraštyje. Tai buvo 132 mylios į Flagstaff, 52 -atgal į Kingman, 9:30. Priekaba turi 4 padangas ant dviejų ašių, jos yra viena prieš kitą abiejose pusėse. Kairė priekinė padanga susprogo beveik akimirksniu su tokia jėga, kad ratlankis riedėjo keliu ir kibirkščiaivo.

Aš nuvaliau ir išlaisvinau ašį, pašaliniau likusį ratlankį, nupjoviau ir išvyniojau likusią gumą ir vielą iš stabdžių ir ašies, ir išėmiau atsarginę padangą - ji buvo netinkamo dydžio, 6 skylės rate vietoje 5. Staiga netekau dviejų padangų. Štai kokia buvo ta pagrindinė problema, kuri turėjo nutikti su priekaba.

### **Tėvo keliai ir mintys šiuo klausimu...**

Kai lankas buvo išimtas, aš galėjau lėtai judėti greitkelio pakraščiu į 103 išvažiavimą, kuris buvo 1 mylia tolyn keliu, ir gale to išvažiavimo buvo ženklas skelbiantis, kad „kelio danga baigiasi“. Aš apsistojau tiesiog prie pat kelio (daugiau ant kelkraščio). Aš jums sakiau, kad buvau beveik pakeliui „į niekur“.

Taisyklė, kuria seku yra tokia, kad aš visada darau natūraliai viską ką žinau, jog reikia daryti - tai reiškė, kad man reikia atkabinti priekabą ir pasitikėti Tėvu, jog viskas bus gerai ir vairuoti 52 mylias atgal į Kingman, kur aš tikėjau, jog Tėvas turi padangų parduotuvę su 2 ratlankiais ir ratais, kad būtų galima pakeisti susprogusią ir tą, kuri netinkamo dydžio.

Aš padariau tą patį dalyką, ką visada dariau tam atvejui, jei Tėvas nori, kad vairuočiau 132 mylias iki Flagstaff - mintyse aš važiauvau 132 mylias į Flagstaff - atrodė, kad tame nėra jokios prasmės ir aš jaučiau nulį savo dvasioje. Prote aš vairavau kitu keliu į Kingman, ir nieko nejaučiau, bet žinojau iš patyrimo, kad reikia daryti tai, kas natūraliai atrodo teisinga - taigi, aš grįžau į Kingman, paskambinau į kelias parduotuves ir radau vieną, kur sakė, kad gali man padėti.

Per valandą jie surado 2 naujas padangas ant 2 naujų ratlankių ir aš patraukiau atgal įsidėti jas į priekabą. Tėvo nurodymu, kuris kreipė mano žingsnius aš buvau padangų parduotuvėje, kur ant kampo buvo hamburgerių restoranas "In-n-Out" ("Vietoje ir išsinešimui").



*„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.*

*Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.*

Aš dar nė karto nebuvo jų valgęs šioje kelionėje, o šeimos tradicija buvo valgyti „Vietoje ir išsinešimui“, kai mes būname Kalifornijoje. Šią tradiciją pradėjo mūsų marti, kuri yra iš Kalifornijos. Tai nebuvo, kad mes priklausome prie žinomo "In-n-Out" prekinio ženklo, bet tradicija čia pavalgyti - buvo pietų laikas, o aš dar nieko tą dieną nebuvo burnoje turėjęs, taigi atrodė gera man ir Jam, kad aš papietaučiau šioje vietoje. (Netgi, kad sustočiau čia pietų aš apmaščiau besimelsdamas, norėdamas suprasti, ar reikia eiti atgal į priekabą, ar ne. Nebuvo jokio pavojaus ženklo vykti atgal tą valandą ten, kur aš palikau priekabą – kelio pakraštyje, taigi aš pavalgiau).

### **Kodėl įvyko sprogimas**

Kai tik priekabai buvo uždėtas naujas ratas ir atsarginė padanga pritvirtinta gale aš toliau tęsiau savo kelionę, bet kai vairavau, maščiau apie kitas tris padangas. Prieš man pradėdant kelionę traileris buvo 3½ metų pastatytas vienoje vietoje aukštoje Kalifornijos dykumoje – tai vertė mane galvoti, kad padanga supuvo bei susidėvėjo, ir vertė abejoti dėl kitų trijų.

Kai aš vairavau, švelniai giedojau Dvasioje, o mano protas apmąstė įvairias galimybes, kad išsiaiškintų, ar nors dėl vienos iš jų esu perspėjamas - ieškodamas staigos ramybės, ar žinojimo dvasioje apie vieną iš turimų idėjų, taip nustatydamas Tėvo mintis šiuo klausimu.

Aš galvojau, kad galėčiau sustoti ir užsidėti atsarginę padangą ant priekinės ašies iš dešinės, galvodamas, jog kairė padanga nusidėvėjo, nes priekinės padangos pirmos liečia kelio šiukšles, ir visokius grumstus bei laiko didesnę priekabos svorį, negu užpakalinės. Bet tada aš galvojau, kad su 3 senom padangom, yra 1 iš 3 galimybių, kad pasirinkau negerai, kad nuleis dar vieną padangą, ir jei atspėjau neteisingai - turėsiu du kartus daryti tą patį darbą.

Nejausdamas ramybės nei krypties ką nors daryti, meldžiausi ir maščiau, galvodamas, kad būtų naudinga sužinoti kodėl nuleido kairę padangą, nes jei žinotum - tai galėsiu išmintingai pasielgti su atsargine ir jei reikės su kitomis 3 padangomis, arba tiesiog toliau paliksiu dalykus tokius, kokie jie yra.

Nedelsiantis Jis pasakė: „Kai tu praeitą naktį važiavai iš išvažiavimo, beveik nepravažiavai savo stovėjimo aikštelės, tu staigiai stabdei ir pasukai iš karto, o posūkio metu visas svoris teko priekabai ant priekinės padangos. Tas pasisukimas pažeidė jos vidų, štai kodėl ji suiro po dviejų tavo kelionės valandų“.

Kai Jis kalbėjo, aš vėl pamačiau tą posūkį. Praeitą vakarą leidžiantis saulei, sekdamas GPS važiavau į stovyklavietę ir po to, kai aš išsukau iš apvažiavimo, vos nepravažiavau kelio į stovyklavietę, greitai stabdžiau ir instinktyviai pasukau, tik po dalies sekundės suvokęs, kad aš turiu už savęs 3 tonų priekabą. Akimirksniu aš išsigandau, kad nuslysiu, nes posūkis buvo labai staigus, bet nenuslydau, tik išgirdau, kaip man stabdant ir tuo pačiu metu sukant užsifiksavo stabdžiai. Akivaizdu, kad aš tuomet ir pažeidžiau tą seną kairę padangą.

### **Jeigu aš būčiau religingas**

Standartinis religinis atsakymas dėl to kodėl susprogo padanga būtų toks - pasakyti velniui, kad jis surištas ir išvytas - ar kažką panašaus apie velnią. Bet tiesa tokia, kad padariau tai pats neatsargiai stabdydamas ir staigiai sukdamas užuot praleidęs savo posūkį ir apsukęs ratą kitu keliu, prisimindamas, kad už savęs turiu trijų tonų priekabą.

**Štai kokia buvo Tėvo mintis - pamoka tokia** - jei nori vaikščioti Jo aukštesniais keliais ir mintimis dėl to kas nutinka nekaltink impulsyviai tik velnio ar ko kito, bet pirmiau pažiūrėk į veidrodį, tada būk malonus būti sąžiningu.

### **Vėjas ir vairavimas**

Ne pirmą kartą kelyje aš pastebėjau, kai mane lenkia didelis pusiau sunkvežimis (traktorius su priekaba), aš pradžioje būnu įsiurbtas link lenkiančio sunkvežimio, o kai jis aplenkia – nustumtas į kelkraštį. Aš elgiausi taip kaip visada – meldžiausi kalbomis, apmąstydamas situaciją, nukreipdamas savo mintis į savo dvasią, ieškodamas paliudijimo ir ramybės dėl kiekvienos minties. Aš turėjau krautuvo mazgą sunkvežimyje, kuris naudojo dvi grandines traukti sunkvežimį ir priekabą tvirtai kartu sukabintas - be jo sunkvežimis galėjo siūbuoti dėl svorio gale.

Su juo sunkvežimis ir priekaba buvo sulyginti. Bet man buvo įdomu, ar man reikia pakeisti nustatymus, nes jei bus per daug svorio ant galinių padangų, priekinės gali būti per lengvos, o tai gali daryti valdymą labai lengvą ir nestabiliu. Ir tai galėjo būti priežastis kodėl aš buvau patrauktas ir atstumtas nuo didelių



*„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.*

*Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.*

platformų, kai jos mane lenkė. Aš nieko negavau kai meldžiausi, ir galvojau ką daryti, ieškodamas Tėvo minčių dėl šito dalyko.

Aš pasukau į pakelės poilsio aikštelę, ir kuomet laukiau eilėje prie tualetu susitikau vyrą, kuris atsistojo eilėje už manęs. Aš pradėjau pokalbį su juo apie ilgą ir karštą dieną. Jis pritarė man, sakydamas, kad visos dienos jam yra ilgos. Aš paklausiau, ar jam teko lenktis su dideliu įrenginiu, ir jis atsakė, kad taip. Tada aš jam pasakiau, kad buvau patrauktas ir atstumtas nuo tų sunkvežimių, kurie mane lenkė, o jis pasakė, kad tai normalu, ir jam irgi yra taip buvę. „Kai vairuoja mano žmona, aš visada jai sakau atidžiai stebėti beorę erdvę, kuomet mes lenkiame, nes iš kart po to mus nustumia oro banga“.

Aš turėjau savo Tėvo mintis, nors tas žmogus šito nežinojo - tai, ką aš patyriau buvo normalu, taigi man nieko nereikėjo tvarkyti tame sujungimo mazge. Kai mes abu grįžome į savo sunkvežimius, aš pasakiau Tėvui: „Tėve, ačiū Tau už išmintį, kurią gavau iš šio vyro. Aš nežinau, ar jis pažįsta Tave ar ne, bet man patinka jo pagalba, ir tai paskutinę dieną bus pervesta į jo sąskaitą, nes Tu panaudojai jį perteikti Tavo mintis šiuo klausimu“.

### **Kitas incidentas**

Likusią dienos dalį ir kitą dieną nebuvo jokių įvykių, o šeštadienį 7 valandą ryte aš jau buvau 2 valandos nuo namų, į rytus nuo Oklahomos miesto, bet ne Shawnee I-40, ir man buvo įdomu dėl to „mažesnio“ dalyko, kuris jaučiau, kad nutiks apie 2 valandas nuo namų. Kaip tik tada prietaisų skyde užsidegė „patikrink variklį“ lemputė, ir tai rodė, kad kažkas negerai su elektros sistema. Rodyklė ekrane turėjo rodyti „14“, bet ji buvo arti 10 ar 12 žymės.

Tai reiškė, kad arba generatorius nepaduoda elektros energijos akumuliatoriui, arba akumuliatoriuje daugiau nėra įkrovos. Kai aš meldžiausi kalbomis ir galvojau apie šitas dvi galimybes, aš nieko nejaučiau dėl generatoriaus, bet kai mažčiau apie akumuliatorių ir staiga prisimenu, kad buvau paskatintas prieš kelionę pakeisti tą 4 metų senumo akumuliatorių, bet ignoravau tą paskatinimą - atkaklų norą, pasiūlymą pakeisti. Bet aš atmečiau tai manydamas, kad tai pakankamai geras akumuliatorius. Bet aš mažčiau anksti ryte, kai visos sunkvežimio ir priekabos šviesos buvo uždegtos, tai visiškai išsikvojo akumuliatorių ir jame nebeliko įkrovos. Pagal rodyklės judėjimą supratau, kad iki variklio sustojimo turiu dar 30 min.

Aš pasakiau, „OK Tėve, visi dalykai man jau yra paruošti (2 Pt 1:3-4), taigi apreikšk Savo aprūpinimą - man reikia naujo akumulatoriaus, o autodalių parduotuvės atsidaro 7:15 ryte, bet dauguma iš jų yra miestuose, kur ribojamas sustojimas, taigi aš pasirenku Walmart, kur yra užtektinai vietos apsistoti, ir man reikia jo šalia Interstate, nes aš nevažiuosiu su šituo sunkvežimiu per miesto gatves. Tada aš pasukau į Walmart per GPS, nuvykau tiesiai į Shawnee Mall esantį už 12 mylių - nusipirkau naują akumuliatorių, ir pasukau link namų... achhh!

**Aš papasakojau apie 2 savo gyvenimo savaites** su visomis detalėmis. Šios dvi pastarosios „Savaitės Mintys“ leis jums pamatyti, kaip aš ir Barbara gyvename, ir tai yra gyvenimo stilius, o ne formulė - tai nuolatinis bendravimas su Tėvu. Aš pakartuju tą patį procesą, kai Barbara vairuoja 2 valandas iki Tulsos - darau tai ką turiu daryti natūraliai, pripildau jos mašinos baką benzino, patikrinu tepalus, slėgimą padangose, nuvalau priekinį stiklą - tada meldžiuosi ir apmąstau jos kelionę, ieškodamas kokio nors paliudijimo savo dvasioje. Dažniausia nieko nebūna.

Tą patį aš darau, kai pasiimu Chrisą porai dienų į namus. Aš apmąstau tarnavimo kelionę arba tiesiog 15 minučių užduotį - tai gyvenimo stilius; tuo metu aš galvoju apie 100 skirtingų dalykų vienu metu ir apie tai mąstydamas visada meldžiuosi Dvasioje.

Tiesiog dabar mes pastebėjome, kad Barbaros automobilio priekinis stiklas suskilo nuo ilgo naudojimo ir karščio, taigi aš meldžiuosi dėl 250\$, kad galima būtų nuvykti į Tulsą ir jį pakeisti... kai aš pagaliau turėjau ramybę ir jaučiau, kad pinigai ir laikas susiderino, mes pakeitėme stiklą. Tai gyvenimo stilius... ar aš to nepaminėjau anksčiau? Nebūkite religingi, bet vaikščiokite su Tėvu...

Taigi prisiminkite - darykite tai, ką natūraliai turite daryti, tada melskitės kalbomis, apmąstydami dieną, nukreipdami dėmesį į savo dvasią, kad sužinotumėte, ar yra paliudijimas, kad Tėvas kitaip mano apie tą dalyką, kad Jis galėtų atskleisti jums Savo aukštesnius kelius... kitą savaitę, mes pažiūrėsime į tai kitu kampu...gausių palaiminimų,

John Fenn

[www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: [cwowi@aol.com](mailto:cwowi@aol.com)





„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

# Aukštesni keliai. 4 dalis

John Fenn, 2012 m. rugpjūčio mėn. 10 d., [www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Sveiki,

Pastarąsias 3 savaites aš dalinausi momentinėmis dviejų savo gyvenimo savaitių nuotraukomis ir klaidomis, kurias padariau, gerais ir blogais sprendimais, ieškojimais ir atradimais, kaip vaikščioti aukštesniais Tėvo keliais ir mintimis.

## Teisinga širdis

Mūsų tekstas buvo iš Izaijo 55:6-13, kuris padrašina mus atmesti mūsų ydingus kelius bei mintis ir grįžti prie Viešpaties, kad matytume šį rezultatą: „Jis patirs gailestingumą ir malonės apstypbę“ – nusizeminę mes paliekame mūsų kelius ir pakylame prie Jo aukštesnių kelių ir minčių. Kad pakiltumėte aukščiau, pirmiausiai jūs turite nusileisti žemiau.

## Automobilių stovėjimo vietos

Šiandien Chrisas ir aš Barbaros automobiliu nuvykome į Walmart. JAV mes turime mėlyną kortelę kabančią prie užpakalinio veidrodėlio dėl neįgalių vairuotojų ar keleivių, o aš pamiršau tą mūsų kortelę savo sunkvežimyje remonto dirbtuvėje. Kadangi aš neturėjau tos kortelės, dorumas reikalavo, kad pastatyčiau automobilį įprastoje vietoje.

Vieta, kurią aš pasirinkau buvo neužimta iš keleivio pusės. Kai aš vairuoju Barbaros automobilį kiekvieną kartą aš pašalinu vežimėlio sėdynę, atsuku abu ratus, surakinu juos kartu ir padedu sunkvežimyje – jie lengvai telpa ir mes išvykstame. (Sunkvežimyje aš tada tiesiog patalpinu invalido vežimėlį gale mašinos, nesulankstęs pritvirtinau jį diržu).

Mes grįžome daiktų, kurių prašė Barbara, ir vaikščiojome praėjimais, nes Chrisas myli visą tą įvairovę, bet jis nieko neišsirinko žaislų skyriuje; jis pasakė: „Gali nupirkti man naują automobilį, jei nori“. Aš taip ir padariau, nes jam patinka Žaibas McQueen iš animacinio filmo „Mašinos“, todėl jis gavo naują automobilį savo kolekcijai.

Važiuodami atgal prie automobilio, mes pamatėme paliktą sunkvežimį, pastatytą arti mūsų mašinos iš keleivio pusės. Mano pirma mintis buvo tokia: „Ačiū, vaikine, bet aš to nesitikėjau“ – aš svarsčiau, ar būtų saugu palikti Chrisą mašinų stovėjimo aikštelėje, kol aš privažiuosiu į patogią įlipimui vietą, o gal aš galėčiau jį pravežti.

Tai buvo sekundės dalies mintis – aš greitai įvertinau šią mintį: „jis nežinojo, kad mums reikia vietos Chrisui ir vežimėliui, taigi jis nenusidėjo prieš tave, jo sąžinė švari, saugok teisingą širdį“.

## Pirma mintis buvo išdidumas

Antroji buvo Tėvo aukštesnė mintis. Aš nedelsiant atpažinau savo impulsyvią reakciją, kokia bjauri ji buvo, ji buvo pakeista aukštesne mintimi, teisia mintimi – to sunkvežimio vairuotojas nežinojo, kad mums reikėjo vietos vežimėliui, taigi jis buvo nekaltas, todėl reikėjo išlaikyti teisingą širdį.

Tėvas man to nesakė, aš sąmoningai pasipriešinau savo pirmai minčiai ir nedelsiant pakeičiau ją aukštesne mintimi, bet atvirai – tai tik todėl, kad mano širdis buvo pakankamai nusizeminusi, jog nestumtų tos žemesnės minties į priekį.

Jei aš būčiau buvęs blogos nuotaikos ir dėl ko nors supykęs, aš būčiau leidęs tai žemesnei minčiai pasilikti ir kuriam laikui plėtotis - „Šaunu Tėve, ar negalėjai taip padaryti, kad visi aplenkėtų šią vietą? Kodėl aš negaliu gauti tos vietos, argi sunku padaryti vietos vežimėliui visur, kur mes vykstame? Argi tas vaikinys buvo toks neapdairus, kad ir be ženklų negalėjo pasistatyti mašinos toliau? Kaip man dabar pravažiuoti ten su Chrisu?“

Jei tai būtų kita diena, ar bloga nuotaika, ar kuri nors iš jų, o gal net visos tos mintys galėjo būti mano mintys. Bet aš neleidau tai pirmai minčiai pasilikti. Aš jos nepriėmiau ir nepadariau sava. Vietoj to, kai aš vaikščiojau su Tėvu ir meldžiausi Dvasioje be garso ir garbinau Jį tyliai visą dieną, aš tiesiog leidau išnykti tai minčiai taip greitai, kaip tik galima, ir pakeičiau ją aukštesne mintimi.

(Ten buvo gana ankšta, bet aš įstengiau pravežti Chrisą).



*„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.*

*Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.*

### **Niekas manęs nemėgsta, visi manęs nekenčia, turbūt man reiks eiti valgyti kirminų...**

Taip sakydavo kažkada juokaudama mano mama, kai kas nors iš vaikų imdavo keistai elgtis. Iki šios dienos nesuprantu, ką ji norėjo tuo pasakyti, bet mes nustodavome savęs gailėtis, nors norėjome, o ji nekreipdavo į tai dėmesio. Taigi, tiesiog išmesk tai iš savo tvarkaraščio ir toliau daryk tai, ką esi numatęs daryti tą dieną.

Habakukas patyrė savęs gailėjimosi periodą ir tai aprašoma pirmame Habakuko knygos skyriuje. Jis matė regėjimą, kuris atrodė, kad prieštaravo viskam, ką jis manė, jog žino apie Viešpatį, ir jis pyko, nes buvo suglumęs! Jis pyko ant gyvenimo, jis pyko ant Dievo ir nežinojo išeities!

Regėjimas, kurį jis matė ir kuris aprašytas 1 skyriuje 5-11 eilutėse buvo apie tai, kaip Dievas naudojo labai nedorus babiloniečius prieš tokius pat blogus asirus, ir naudojo babiloniečius sudrausminti Jam priklausančius Judo žmones. Jis negalėjo suprasti, kaip teisingas Dievas gali naudoti nedorus žmones disciplinuoti Savo tautą – nesvarbu, ar jie vaikščioja su Juo tuo metu ar ne.

Šis totalus jo teologijos pertvarkymas palietė jo asmeninį išdidumą ir jo išdidumą kaip izraelito, lygiai taip kaip ir jo tvirčiausius bei brangiausius įsitikinimus apie Dievą.

Jis konfrontavo Viešpatį 12-13 eilutėse: „Argi Tu nesi amžinasis Viešpats, mano Dievas, mano Šventasis? Mes nemirsime! Viešpatie, Tu juos paskyrei teismui, galingasis Dieve, Tu juos paruošei bausmei. Tavo akys tyros, jos negali matyti pikto, negali žiūrėti į neteisę. Kodėl ramiai stebi piktadarius ir tyli, kai nedorėlis praryja teisesnį už save?“

Argi mes visi neturėjome tokių minčių, kai atrodė, jog Dievas niekur nerandamas, kai mes suspausti iš visų pusių be niekieno pagalbos? Kaip galėjo teisingas Dievas leisti, kad man tai atsitiktų?

### **„Spėkite, ar aš eisiu valgyti kirminų“, dalis**

Antras skyrius pradedamas labai vizualiu paveikslu. Mes galime įsivaizduoti, kaip pranašas ištiesia savo rankas ir užlipa ant miesto sienos į ramią vietą ir sako Viešpačiui: „Aš čia sėdėsiu tol, kol tu man atsakysi, arba aš mirsiu“.

Anglų kalba neatskleidžia visko teisingai, bet lygindami kelis vertimus, mes suprantame, kokios užsispyrusios buvo jo žemos mintys: „Aš stovėsiu sargyboje, pakilsiu į bokštą ir stebėsiu, ką Viešpats man kalbės ir ką man atsakyti, kai esu baramas“ (2 :1)

Neužmirškime, kad tai yra Viešpaties regėjimas ir įvykiai, kuriuos jis matė - taip sako skyrius 1:1. Habakukas akivaizdžiai užlipo ant miesto sienos ir laukė, kad sužinotų, ką Viešpats pasakys apie jo skundą, bet negavo atsakymo, kurio jis laukė.

„Viešpats atsakydamas man tarė: „Užrašyk regėjimą aiškiai ant plokščių, kad jį galėtų perskaityti prabėgantys. Regėjimas yra skirtam laikui, bet galiausiai jis kalbės ir nemeluos. Jei jis uždelstų – lauk, nes jis tikrai išsipildys ir neveluos“

### **Sudraudimas**

Tik po to Viešpats atsako į Habakuko išdidumą ir užsispyrimą: „Pasipūtėlio siela nėra dora, bet teisingas gyvenęs savo tikėjimu“.

Habakukas nesuprato, kaip Dievas, kuris negali žiūrėti į nedorybę, gali naudoti bloguosius babiloniečius bausti Savo žmonėms, bet Viešpats visiškai į tai neatsakė, kad panaikintų sumaištį, ar paguostų jo sumišusį protą ir sukilusias emocijas.

Visa, ką Jis Jam pasakė, buvo tai, kad jis buvo išdidus ir užsispyręs, ir jo siela nebuvo teisi jame, nes jis ketino gyventi savo tikėjimu. Ta eilutė kartojama pažodžiui Rom 1:17, Gal 3:11, ir patvirtinama daugeliu žodžių Jok 1-4 skyriuose, taigi mes žinome, kad pamoka tinka tiek Habakukui, tiek ir mums.

### **Pamoka mums visiems**

Mes visi turime klausimų Viešpačiui, kai kurie aktualesni už kitus, bet Jis retai atsako. Jis yra toks pat vakar, šiandien ir per amžius, todėl Jo atsakymas Habakukui yra atsakymas mums - jūs turite gyventi tikėjimu nuolankume net neturėdami visų atsakymų. Toks vaikščiojimas tikėjime YRA aukštesni Dievo keliai ir mintys – tai yra atsakymas sumaištyje.



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis”.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Žemesni keliai yra savigailos keliai – tai gailėjimasis savęs, vienišumo jausmas, sumaištis, pyktis ant Dievo ir žmonių. Pyktis ant vaikino, kuris užėmė jūsų automobilio stovėjimo vietą arba ant teisingumo sistemos, ar draudimo kompanijos, ar vyriausybės, ar kaimyno, ar savo surinkimo, ar sutuoktinio... papildyk, ko trūksta.

Aukštesni keliai yra sąmoningas sprendimas būti paklusniu ir vaikščioti tikėjimu. Įsidėmėk, jog Viešpats pirmiausia pasakė Habakukui būti paklusniu – užrašyti regėjimą, nes tai yra tam, kad paskaitytų kiti ir turėtų iš to naudos – o tu, Habakukai, tu turi gyventi savo tikėjimu. Tavo gyvenimas nėra tik tau vienam, nes tavo gyvenimas yra regėjimas įrašytas širdyse tų, kurie stebi tave, taigi tu gali visai to nesuprasti, bet būti paklusniu ir vaikščioti aukštesniais keliais ir mintimis.

### **Kas liko**

Habakukas išsilaisvino iš žemesnių 1 skyriaus minčių, apsisprendęs vaikščioti tikėjime, net jei jis nesupras, kas vyksta aplink jį. Jo paskutiniai žodžiai buvo tokie:

„Nors figmedis nežydėtų ir nebūtų vaisių ant vynmedžių ir alyvmedžių, nors laukai neduotų derliaus, garduose dingtų avys ir ožkos ir nebūtų gyvulių tvartuose, tačiau aš džiaugsiuosi Viešpačiu, džiūgausiu savo išgelbėjimo Dievu! Viešpats Dievas yra mano stiprybė. Jis padarys mano kojas kaip elnių ir leis man pasiekti aukštumas”.

Mes išauklėti surinkimo kultūros, kuri prilygina patepimą emocijoms, bet tikras Viešpaties buvimas randamas tuo metu – kai jūsų mintys sklendo balanse tarp žemesnių minčių ir aukštesnių minčių - ten Jis gali būti sutinkamas, ten Jis mato ir stebi.

Jei mes pasirenkame Jo aukštesnius kelius ir mintis, Jis ten tikrai dalyvauja... jei ne, Jis leis mums sėdėti ant sienos... pykstančius ant pasaulio ir pasiruošusius įrodyti tai valgant kirminus, kol neatgailausime dėl mūsų žemesnių minčių ir kelių, ir negrįšime pas Viešpatį, ir Jis tada parodys mums gailingumą ir malonės apsybę...

Kitą savaitę, aukštesni keliai ir mintys Apaštalų darbuose....

Gausių palaiminimų!

John Fenn

[www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: [cwowi@aol.com](mailto:cwowi@aol.com)

## **Aukštesni keliai. 5 dalis**

John Fenn, 2012 m. rugpjūčio mėn. 17 d., [www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Sveiki,

Dalinausi iš Izaijo 55:6-13, kur pasakyta palikti mūsų mintis ir kelius ir grįžti pas Viešpatį; praeitą savaitę dalinausi apie savo nuostatą dėl atsitikimo automobilių stovėjimo aikštelėje ir apie Habakuko savigailą, kai jis gavo supratimą, kaip Viešpats tvarko Izraelio/Judo ir jo asmeninį gyvenimą.

Šiandien aš pasidalinsiu apie našlę vardu Rūta.

### **Laikas apsispręsti; aukštesni keliai ar žemesni keliai?**

Kiekvieną savaitę šioje serijoje mes matėme, kad yra toks apsisprendimo momentas, kai mes turime rinktis Dievo aukštesnius kelius ir mintis ar pasilikti įstrigusiems su mūsų žemesniuose keliuose ir mintyse.

Šitie momentai nebūna tokie, kaip Holivudas juos pavaizduotų, kai laikas sustoja, ir šviesos nukreipiamos į aktorių tuomet, kai jis mąsto kuriuo keliu pasukti – NE! Ta apsisprendimo akimirka yra paprasčiausias laiko momentas eilinės dienos sukuryje, su labai įprastomis aplinkybėmis viduryje, bet tai yra momentas, kai mes apsisprendžiame eiti aukščiau, ar pasukti žemiau.

### **Aplinkybių mes negalime kontroliuoti**

Jūs atpažįstate vardą Rūta ir jūs galite prisiminti, kad tai buvo moteris iš Senojo Testamento, kuri gyveno kaip tik po to, kai Izraelis vadovaujamas Jozuės įsikūrė Pažado žemėje ir, kad ji galiausiai ištekėjo už



*„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.*

*Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.*

žmogaus vardu Boazas, bet ar žinote, kas buvo Elimelechas? Tai jo gyvenimas ir mirtis sąlygojo tai, jog Rūta pakliuvo į Juozapo, Jėšua žemiško tėvo šeimos liniją.

Izraelyje buvo badas, nes žmonės nesekė Viešpačiu, taigi Elimelechas perkėlė savo žmoną Naomę, ir du jų sūnus į lietingą kaimyninį Moabą, šių dienų Jordano valstybę, ir pasiliko ten apie 10 metų. Per tuos 10 metų jų sūnūs vedė vietines moabites, ir kažkaip nutiko, kad visi trys vyrai, Elimelechas ir sūnūs, mirė. Pasiliko tik Naomė ir jos marčios. Kokia tragiška istorija!

Po šių įvykių prasidėjo lietūs, taigi Naomė nusprendė sugrįžti į savo namus Betliejuje, pareiškdamą savo marčioms, kad jos gali elgtis laisvai ir pasilikti Moabe su savo šeimomis. Viena marti, Orpa, sugrįžo į savo moabitų šeimą, bet kita, Rūta, prisišliejo prie Naomės sakydama šituos žymius žodžius:

„Neversk manęs tave palikti ir sugrįžti. Kur tu eisi, ir aš eisiu; kur tu gyvensi, ir aš gyvensiu. Tavo tauta bus mano tauta ir tavo Dievas bus mano Dievas. Kur tu mirsi, ten ir aš mirsiu ir būsiu palaidota. Tegul Viešpats padaro man tai ir dar daugiau, bet tik mirtis atskirs mane nuo tavęs“ (Rūtos 1:16-17).

### **Žvilgsnis į Boulder, Kolorado**

Aš tarnavau neapmokamu antruoju pastoriumi surinkime, kurio pastorius planavo parduoti savo verslą ir išeiti į pensiją, taip pat palikti ir pastoriamą, kartu su manimi sukurti Biblijos mokyklą ir misionierių apmokymo centrą netolimuose kalnuose, ir paskirti mane apmokamu to surinkimo pastoriumi.

Vieną 1986 metų birželio dieną pastorius su savo žmona atėjo į mūsų namus ir pareiškė, kad neparduos savo verslo nes „... po to, kai visos sąskaitos bus apmokėtos, aš gausiu tik \$750.000, o dėl Dievo nieko negalima padaryti su tais \$750.000“. Dvasioje aš pamačiau, kaip milžiniška ranka perkirto tarp jų ir manęs su Barbara, ir aš žinojau, kad taip pasirinkdamas pastorius pasirinko žemesnį kelią, ir Viešpats atskyrė mus.

Mes buvome šoke, įskaudinti ir nusivylę, nustebę, sumišę ir kai jie išėjo, mes tiesiog kurį laiką spoksojome vienas į kitą, kaip elniai pagauti prožektoriaus šviesos... ką mes dabar darysime? Kai atsigavome, mes nusprendėme, kad darysime tai, kas yra teisinga nesvarbu kas benutiktų, nes mes tarnavome Dievui, o ne žmogui ir iki dabar Dievas mus turėjo tame surinkime, nors dabar mes turėjome asmeniškai Jo ieškoti.

**Kita ryta** kai Barbara duše šaukėsi Viešpaties dėl neteisingumo ir klausė, kas dabar bus, Jis pasakė: „Aš bandžiau dirbti su žmonių širdimis, bet jie Man neleido, todėl aš turėjau dirbti jų aplinkoje. Kadangi tai nebuvo jūsų klaida, jūs pasiliksime mano tobuloje valioje, nors tai reiškia jums apvažiavimą (apylanką), bet ir vėl, jūs pasiliksime mano tobuloje valioje“.

Kita kovo mėnesį mes persikėlėme ir tapome surinkimo ir nuostabių žmonių pastoriais pietų Kolorade ir pasilikome ten maždaug 6 metus. Tai buvo didelis apvažiavimas! Kartais kažkas įvyksta ir mes to negalime sukontroliuoti taip, kaip Rūtos tragišku atveju arba mūsų normaliuose gyvenimuose, ir mes turime pasirinkti aukštesnius kelius.

Žinojimas, kad mes pasiliksime tobuloje Dievo valioje ir nesvarbu, jog turime atlikti tą neplanuotą apvažiavimą, suteikė mums didelę paguodą, ir tie žodžiai guodė mus visus tuos metus, kai „planas A“ buvo nusviestas šalim ir pasirodė „planas B“, kurio nebuvo prieš plano A atmetimą.

Sprendimas buvo priimtas 1986 metų liepos mėnesį ir mes tapome kito surinkimo pastoriais 1987 metų kovo pabaigoje, 9 mėnesiais vėliau. Per tą laiką mes toliau tarnavome žmonėms, lyg nieko nebūtų nutikę, su šypsenomis veiduose ir gera nuostata – mes pasirinkome aukštesnius kelius ir mintis šioje nepatogioje ir sunkioje situacijoje.

### **Grįžkime prie Rūtos**

Naomė buvo našlė ir ja rūpinosi tik Rūta. Tuo metu nebuvo pensijų, pensijų fondo banke senam amžiui, nebuvo sveikatos draudimo – nieko, tik Rūta, kuri ja rūpinosi. Bet Naomė turėjo jauną savo mirusio vyro giminaitį, galingą pasiturintį vyrą... vardu Boazas, su kuriuo galėjo susitikti (2:1).

Boazas (hebrajiškai: „stiprybė“) beveik iš karto pastebėjo Rūtą ir buvo patrauktas prie jos, sakydamas jai, kad ji gali dirbti kartu su jo darbininkais ir rinkti visus grūdus, kiek tik norės. Kai Rūta papasakojo, kad Boazas pastebėjo ją ir parodė jai palankumą, Naomė supiršo juos, matydama Boazą, kaip Dievo aprūpinimą Rūtai. Ir ji buvo teisi!



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

3 skyriaus 9 eilutėje Rūta pasielgė taip, kas gali būti nesuprasta eiliniam skaitytojui. Bet jei tu supranti kultūrą, tu gali matyti kokia drąši buvo Rūta. Po sunkios derliaus nuėmimo dienos ir grūdų kūlimo visi vyrai, jų tarpe ir Bozasas, nuėjo miegoti ten, kur dirbo. Naomė pasakė Rūtai, kad taip atsitiks, ir kai taip įvyko, ji užmigo prie jo kojų ir užsidengė jo apsiaustu (3:3-9)

### **Pasipiršimas**

Aš suprantu, kad tie kurie yra susipažinę su mano parengta Senojo Testamento apžvalga Video Biblijos mokykloje jau tai žino, bet pasilikite su manimi dėl to, kas dar liko – jo rūbo, kaip dangos, užsidėjimas ant savęs buvo pasipiršimas. Rūta pasipiršo Boazui tą naktį, pasielgdama drąsiai ir tikėjime. Ji ir Naomė buvo nuostabios moterys!

Kai Bozasas pabudo jis buvo nustebęs radęs Rūtą prisiglaudusią prie jo, kuri pasakė: „uždenk mane savo apsiaustu, nes tu esi mano artimas giminaitis“. Tai buvo pasipiršimas, ir iki šios dienos Izraelyje jaunikius uždengia nuotaką savo rūbais parodydamas, kad nuo dabar ji yra po jo apsauga ir stogu santuokoje.

Žinoma, Bozasas priėmė jos pasipiršimą, ir jie susituokė, tas žydas ir šita moabitė, kuri priėmė Izraelio Dievą kaip savo. Visa tai prasidėjo įvykiais, kurie buvo ne jos kontrolėje, ir ji darė sprendimus pagal Jo aukštesnius kelius ir mintis šių aplinkybių viduryje:

Badas, šeimos iš Izraelio sutikimas, ištekėjimas ir įsijungimas į šeimą, uošvio mirtis, vyro mirtis, jos anytos sprendimas sugrįžti į Izraelį - ir štai Rūta turėjo rinktis: ar pasilikti namuose Moabe arba sekti Naomę aukštesniais Izraelio Dievo kelias ir mintimis.

### **Bet palauk, yra daugiau!**

Apsisprendimo momentas, kuris įveda mus į Dievo kelius ir Jo mintis yra tame nukrypime nuo normalaus mūsų gyvenimo. Rūtos knygos pabaiga aprašo giminės istoriją: Rūta ir Bozasas turėjo sūnų vardu Jesė, karaliaus Dovydo tėvą.

Tai reiškia, kad Rūta buvo įžymioji Dovydo močiutė. Bet pažvelkime kita kryptimi nuo šeimos linijos, norėdami suprasti, kaip tai nutiko ir kad viskas gerai, jog viengungis izraelitas įsimylėjo svetimtautę moabitę moterį? Atsakymas randamas Juozapo genealogijoje Mato 1:5:

„O Saliamono sūnus buvo Bozasas, kurį jis turėjo iš Rahabos, o Boazo sūnus buvo Obedas...“

Tai teisinga; Boazo mama buvo Rahaba (buvusi) prostitutė iš moabitų sostinės Jericho.

Mums pasakyta Jozuės 6:25: „Paleistuvę Rahabą ir jos tėvo namus bei visus, kurie buvo su ja, Jozuė paliko gyvus. Taip ji liko gyventi tarp Izraelio iki šios dienos, nes paslėpė pasiuntinius, kuriuos Jozuė išsiuntė išžvalgyti Jerichą“.

Boazo mama ir tėvas buvo Rahaba ir Saliamonas, taigi dabar mes suprantame, kodėl jis rado būtent tą moabitę moterį, kuri kaip ir jos motina, priėmė Izraelio Dievą ir žmones kaip savo.

### **Neketinu trenkti jums į veidą**

Tas apsisprendimo momentas, kur jūs turite pasirinkti aukštesnius kelius ir mintis arba pasilikti su savo žemesniais keliais ir mintimis nepraneš apie save skambant garsioms fanfaroms. Mums reikia išvelgti išmintį darant aukštesnį sprendimą ir jo vaisių gyvenimo kelyje, kai jūs apsisprendžiate pasirinkti aukštesnius kelius ir mintis.

Na, ir žinoma, istorija Jericho tikrai prasideda su prostitute vardu Rahaba, kuri padarė aukštesnį apsisprendimą priimti Dievo mintis dėl savęs, ir surizikavo apginti porą žvalgų tame prakeiktame mieste. Aš matau Dievo malonę štai tame:

Jis apdovanojo Rahabą marčia iš jos pačios šalies, Jis parūpino dievobaimingą moterį, kuri turėjo stiprybės ir reikiamą charakterį bei drąsos taip, kaip jos mama Boazui, Jis parūpino dievobaimingą vyrą, kuris žinojo, kad mylės ją nors ji buvo svetimtautė Dievo šeimoje Rūtai, ir Naomė bus priimta į tą šeimą taip pat, todėl mes dabar turime vyrą vardu Dovydas, ir vėliau vyrą vardu Juozapas, kuris vedė jauną moterį vardu Marija, o ji pagimdė mums Viešpatį Jėšua, Izraelio Mesiją. Nuostabi Malonė!

John Fenn

[www.supernaturalhousechurch.org](http://www.supernaturalhousechurch.org)

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: [cwowi@aol.com](mailto:cwowi@aol.com)